

Tee-Time

Speciale Editie

september 2003, Nr. 114

A.G.V. Shell, geassocieerd met de NGF

**Tee-Time is het
informatiebulletin voor
A.G.V. Shell-leden**

Redactie en lay-out:

Dirk Pultrum

Met bijdragen van:

Ineke

Anneke & Berry

Astrid

Stokkie

Piet & Ria

Ton & Gerda

Rob & Yvonne

James

Hawkeye & Little Bertha

Elly & Willem

Dirk

Redactie-adres:

Dirk Pultrum

Brik 75

1625 GK Hoorn

telefoon: 0229-234946

e-mail: pultrum@euronet.nl

Secretariaat:

Paula van Schaik

telefoon: 036-5222810

e-mail: j.vschaik@chello.nl

Deadline Tee-Time Nr. 115

*Uw verslagen, reisverhalen,
overzichten, avonturen,
roddels, kortom : uw kopij
is van harte welkom bij de
redactie.*

*Sluitingsdatum voor de
eerstvolgende Tee-Time is:*

20 september 2003

Door de Baan

Geen FOOB'tje van Erik deze keer, dus geen beschouwend stuk van enige afstand, maar gewoon mijn impressie van een weekendje België, vandaar deze titel.

Toen we aan de organisatie van dit reisje begonnen dacht ik: "Minimum aantal deelnemers 30? Dat redden we nooit". Maar jullie hebben ons niet teleurgesteld, het werden er zelf 40 (het maximum aantal deelnemers). En het is wat mij betreft een schitterend en ook gezellig weekend geworden. Het hotel was prima, daar ga ik verder niet te veel over zeggen, hoewel ik graag een douchegordijn in de badkamer had gehad. Maar dat zou er dan nu toch ook af liggen. Maar OK zand er over, dat stooft er toch genoeg op, op de baan.

De baan, Durbuy, wat een schitterende baan. Die eerste hole alleen al. Als je daar boven op de eerste tee staat denk je: "Leuk, een beetje korte par 4, als ik een beetje doorhaal lig ik op de green". Dan kijk je op de kaart en blijkt het een par 5 te zijn. Wij vlakke-landers zijn gewoon niet gewend om afstanden te schatten in heuvelachtig terrein. En dat heeft me het hele weekend toch wel parten gespeeld. Ook Five Nations was een mooie baan, met hier en daar verrassende uitdagingen. Een korte par 3 van 103 meter, maar met een hoogteverschil wat ook aardig in de buurt van die 100 meter kwam.

Buggies verplicht en daar was ik wat blij mee. Van de ene hole naar de ander was soms een kilometer afstand en dan met een behoorlijk hoogteverschil. Stel je voor dat je moet lopen, sta je eerst een kwartier uit te hijgen voor je in staat bent om een slag te doen. Maar met zo'n karretje (wat we overigens op onze buitenlandse vakantie altijd doen) is het allemaal heel relaxt en kun je ondanks de moeilijkheid van en onbekendheid met de baan toch tot een aardige score komen. Want er werd heel aardig gescoord op beide banen.

Voor mij waren Willem en Willem de helden van het weekend. Op Durbuy kwamen ze met respectievelijk 48 en 43 Stableford binnen en ook op Five Nations hebben ze goed gescoord. Toen achteraf bleek dat ze op zondag ook nog mijn (vergeten) barbonnetjes hadden afgerekend, konden ze bij mij helemaal niet meer stuk.

Willem en Willem en alle anderen, bedankt voor een fantastisch fijn weekend.

Dirk

Party Trommelen

Vrijdag 15 augustus, 11.30 uur, allez zulle, het week-endje golf in België kan beginnen. Meestal is het op vrijdagochtend vrij rustig op de Nederlandse wegen. Die dag natuurlijk niet, bij Oude Rijn sluiten we geduldig achteraan. Na enige tijd

zijn de route-infoborden boven de weg vervangen door voorgedrukte borden: “pas op - file mogelijk”, knarst er beton onder de wielen en is de vluchtstrook ineens een pechstrook geworden; dit moet België zijn. Naar mate we dichterbij Marche-en-Famenne komen, wordt de hemel blauwer, de reden voor een handicart duidelijker en lachen de friteriën ons tegemoet.

Hotel Quartier Latin is rap gevonden (ook zonder GPS) en even later betreden we ‘Corsica’. Vol trots meldt Piet Kil dat hij ‘Bacchus’ bewoond, terwijl FFFred met een groots gebaar ‘Caesar’ imiteert. Het eerste Belgische biertje op het mooie terras sist gedwee naar binnen. De Heilige Maagd Maria heeft er persoonlijk voor gezorgd dat op deze dag een cultureel rondje rond de kerk gemaakt kan worden, kosten: € 2,50. Maar wat ‘De Maagd’ met kegelen, krijsende gele vogeltjes en oerlelijke klokken te maken heeft, is mij nog steeds niet duidelijk.

Tegen half zeven is het hele spul compleet, zijn de Driesjes ook uitgewerkt en kan Party Trommelen van start. Jan van

Braam blijkt gevelde door zijn zoveelste oorontsteking, hetgeen hij (als therapietje) bij de helft van het gezelschap op de voice mail heeft ingesproken. De Forum-zaal wordt het strijdperk voor het 3-gangen diner met drankenpakket, waarbij de AGV Shell zich in zijn eigen rumoer kan terugtrekken. Na afloop is de keuze bed of bar – ach – u raadt het al.

Zaterdag 16 augustus, zon aan de hemel, ontbijt gescoord, Party Trommelen vertrekt in colonne naar de golfbaan van Durbuy. De caddymaster heeft het vermogen om ongeïnteresseerd, ongemaniërd, dwingend en chagrijnig tegelijk te zijn, wat een kwaliteit is die je maar weinig tegen komt in gelegenheden waar de klant koning dient te zijn. Enfin, na veertig vervloekingen heeft iedereen een sleuteltje en kunnen de wateskarren uit het docking-station losgekoppeld worden. Op dat moment dacht ik nog: “Wat zijn ze stoffig, zeker lang niet gebruikt...”.

zingend

In een groen, groen, groen, groen
Belgisch knollenland,
daar reden 4 haasjes heel charmant.
En de één die droeg een Bertha in
zijn hand,
en de ander had een putter.
Daar kwam ineens de Marshall
Marshall aan,
en die heeft dat eens bekeken,
Hugo sloeg toen juist een mooie
rechte bal,
en de flight was heel tevreden.

Astrid

Dirk en Erik hadden de startlijsten gemaakt en geprobeerd om zo veel mogelijk vriendjes met elkaar te laten spelen. Onze flight, met in de ene kar Erik en Dirk en in de andere Duco en ondergetekende, gaat als

vierde van start. Al op de eerste hole ontdekken we dat de karren niet stoffig zijn omdat ze lang niet waren gebruikt. Integendeel! Achter de voorste buggy stuift zoveel zand de lucht in, dat de berijders van het volgkarretje in no time de kleur van woestijnratten hebben aangenomen. Op de volgende holes ontstaat er naast de golfstrijd ook een wedstrijd wie er voorop mag rijden. Inhalen kan niet, want de sympathieke caddiemaster bestraft iedere aankomst van een buggy met het gras (nou ja gras) van de fairway met een boete van € 25,-!

In het kader van de voorbereiding op de matchplayfinale en om een eventuele boete op Durbuy te kunnen betalen, had Duco mij uitgedaagd voor een skins game: matchplay, € 2,- per hole en bij een gedeelde hole gaat het geld in de pot tot een van de twee een hole wint en die wint dan meteen de inhoud van de pot. Ik kan u verzekeren dat je met geknepen billen gaat spelen als je tegenstander na drie holes al € 6,- up staat! De uiteindelijke score viel erg mee: ondanks de 2 up zege van Duco, was de financiële eindstand all square – de baan werd met gesloten beurzen verlaten. Er bleek erg goed gescoord te zijn. Willem Mooij (48 punten) won de (door FFFred aangeboden) golftrofee (heeft ’t een naam?). Pechvogel van de dag was Haris die uitviel door een uiterst pijnlijke schouder en rugblessure, wat hem wel dinner-op-bed opleverde.

Zondag 17 augustus, 06.45 uur, de wekker gaat. Wie heeft dit bedacht?! Nou zijn wij al geen ochtendmensen, voor 08.00 uur zijn alle neuronen nog in de grondtoestand (genetisch bepaald), maar zondagochtend voor 7 uur op is als ‘vloeken in de kerk’. Kunt u nagaan hoe graag wij golfen!

Op Five Nations was een buggy verplicht en geen overbodige luxe, gezien de grote afstanden tussen de holes en de enorme hoogteverschillen. Je goed vasthouden in de buggy, om er niet uit te lazeren, was ook aan te raden. Over het algemeen stuitte je van hole naar hole, want de paden zagen eruit alsof

Rijsie naar Belgije.

Beste mense Stok heb fia de Foorsitter een uitnojjiging ontfangen en heb saame met sein meissie se eige laate insgrijfe om dat toggie mee te kenne maake. De orgaanisaasie sou gedaan worde door Erik en Dirk en was seffes in goeje hande, dat ken je wel aan die goosers oferlaate. Foor fertrek heb Stok een ofersigt ontfangen fan de deelnemers en heb met ferbaasing geleese dat der feertig mense meeginge inklesief een paar familieleeje, friende en friendinne, u ken dat wel, die wijffies die soon heel weekend niet buite der gooser kenne.

We hadde de opdracht naar Matsjee te reije, mot je wel op se Frans uitspreeke want dat legt weer in het Franse stukkie fan Belgije. Je kon sellef kiese of je fia Antwerepe of fia Luik wilde reije dat kon de orgaanisaasie geen fluit sgeele. Mijn friende en trouwe leasers weete dat de Franse taal een fluitje fan een cent is foor Stok, dus had Stok gekoose foor de roete fia Luik, op se Frans noeme se dat Li-es-je. Maar je most wel op tijd komme want we souwe met se alle gaan bikke, se noeme dat daar dineere, maar dat heb alleen met de naam te maake want Stok had nog wel een paar piepers meer kenne nuttege. We hadde mooje kamers en Stok en se meissie fonde het een puik hotelletje ken je niks fan

zojuist Hannibal met zijn huisdieren langs was geweest. Vandaag geen economische uitdaging, maar gewoon een gezellig rondje met de andere Driesjes. Ondanks de drie spatten regen die er waren gevallen, waren ook hier baan en paden kurkdroog en zat het stof na 18 holes tot ver achter je huig en lenzen. Na een ver-

segge. Affijn waar we foor gekoome waare dat was het gollefe, mense mense wat een mooje baane hebbe se daar Stok heb der fan genoote. As je dan boofe op die berrege staat en je kijkt naar beneeje niet te geloofe wat een uitsigt mense ik ken ut haast niet onder woorde brenge.

Wel heb Stok hum nog sitte knijpe, as me meissie met dat karretje de berrege moest afreije koleere seg ik dag seffes, we storte naar beneeje, maar dat is allemaal goed gekomen. De folegende dag heb Stok wat meer te bikke gekreege as de foorige dag, daar hebbe Erik en Dirk natuurlijk foor gesorgt omdat se Stok natuurlijk geen honger wille laate leije. Stok heb die afond egt lekker sitte bikke en sitte geniette maar fooral se eige kenne ontspanne. Wel was der een klein tegefalletje, me friend Haris heb un blesuure an se sgouer gekreege en kon helaas niet meedoe, wel heb ie se eige op se kamer laate bediene saame met se meissie.....

Mense ik ken u fertelle as u om welleke reeje dan ook niet mee ben geweest heb u wat gemist. Stok en se meissie hebbe genoote fan een fijn hotelletje, een puik stukkie natuur, mooje baane en een fijn stelletje mense en heb se eige bofedien nog ut sgompes gelagge tijdes ut eete. Wel mot Stok fan ut hart dat sommege mense wel durtie taal (is engels) kenne uitkraame, dat sou wat beeter kenne

kwikkende douche, verfrissend drankje en afsluitend woord van Dirk, toog Party Trommelen op weg naar huis.

Het was een mooi, gezellig en sportief weekend. Bedankt partyleden!

Ineke

maar ofer ut geheele weekend genome was ut top. Erik en Dirk bedankt.

Stok

't Moet toch niet gekker worden

We hebben er in de club intussen mee leren leven: Er zijn mensen die op een dusdanig niveau spelen dat zij, terwijl anderen zigzaggend door de baan ploeteren om de hole te bereiken, voldoende tijd hebben om de borders van de banen af te struinen op zoek naar ballen. Nu lijkt een nieuwe bezigheid te ontstaan: tijdens het rondje op Five Nations presteerde ene Piet S. het om tussen hole 14 en hole 15 naar stokken te gaan zoeken. En hij vond er nog een stelletje ook; een hele tas zelfs! Blijkt achteraf dat het zijn eigen tas was, die tijdens het naar boven razen (ja, dat kon met die pruttelende buggies daar) van zijn voertuig was gesprongen. Dit geeft ongeveer een beeld van de terreinomstandigheden die wij tijdens Quartier Latin weekendje zijn tegengekomen. Heftig dus. We geloven niet dat we het zonder buggy een dag 9 holes zou hebben volgehouden, laat staan twee dagen 18 holes. Enorm leuk dus. En gecombineerd met een ontzettend gezellig gezelschap met enorm plezier ook buiten de banen en in het hotel een echte belevenis. Zeker iets dat een vervolg verdient. Met dank aan de organisatie: wij hebben in ieder geval een dijk van een weekend gehad.

Piet & Ria

België

We zijn vroeg van huis vertrokken. We dachten: "laten we een dagje België doen voordat we dat zootje Shell golfers moeten treffen". Dus rond een uur of elf waren al in Brussel. En wij waren de enigen (behalve dan een paar verdwaalde toeristen). De Belgen waren weg; winkels en kantoren waren dicht; Brussel was leeg!

(Op de koeien na natuurlijk). Oh ja! Een nationale feestdag – daar hadden we iets over gehoord. OK. Een rondje Grote Markt en omgeving, de nodige chocolade winkels bezocht en inkoop gedaan, en lekkere pannenkoek en wafels gegeten bij de koffie.

Hup dan – richting Ardennen, binnen 10 minuten zaten we op de grote weg naar Namen. Waar zijn al de Belgen? Antwoord: In de Ardennen! Onze eerste stop was in Rochefort, op zoek naar een leuk terras om de lunch te gebruiken. Oh, wat was het druk, maar

het is toch gelukt om een plekje te vinden, maar wel pal naast de drukke hoofdstraat met al dat verkeer. Je kan niet alles hebben. Wachtend op onze salade en frites (ja, we zijn wel in België), zitten we aapjes te kijken. Is het je ooit opgevallen dat Belgen in het algemeen wel iets minder knap zijn dan Engelsen of Nederlanders? Feit! Maar de patates waren lekker en volgens mijn echtgenote smaakte de plaatselijke Trappister ook goed. Nu tijd om richting March en Famenne te rijden. No problem – we waren daar zo. Het is ons meteen gelukt om de goede straat richting hotel te pakken, weliswaar na een beetje ruzie met een van de inheemse zuipschuiten. Na veel manoeuvreren door al die bochtjes hebben we onze Ford veilig op de parkeerplaats gezet en zijn gaan inchecken, samen met diverse andere figuren van dat zootje Shell golfers. En nu was het tijd om van een biertje te gaan genieten. Dus richting terras waar we meer gezelschap vonden. Even de kaart kijken - Ciney en La Chouffe op tap – paradijs! Langzamerhand werd dat zootje groter tot we een flinke club bij elkaar hadden. Dan gebeurde er iets dat we nooit zullen vergeten. We zaten naast

onze goede vrienden fam. Sangha, toen Ton H. onze kant op kwam, en zonder het woordje "Dag!" tegen de rest van onze gezelschap te gebruiken, gaf hij Parminder iets wat leek op een zoen!! Nou, we weten allemaal hoeveel Ton van Parminder houdt (role model, enz., enz.), maar zoiets had ik nooit verwacht. Als je me niet gelooft, vraag maar aan Parminder hoe hij de Ton(g)zoen vond. Niet te geloven!

Maar goed, dat was dat, en dit is niet de plaats om te roddelen, dus verder met het verhaal. Eten, drinken, slapen, golfen, drinken, eten, nog meer drinken, slapen, golfen, drinken, eten en nog meer drinken – dat was het. Einde verhaal. We hebben drie heel gezellige dagen gehad, goed gegolft, en op beide dagen gezellige flightgenoten (fam. Sangha en fam. De Haas) – veel gelachen, dus. Het weer op zondag had iets beter kunnen zijn, maar we mogen niet mopperen. Wat mij betreft hadden we langer mogen blijven. Volgende keer misschien.

Erik en Dirk – beide bedankt voor het organiseren van een zeer geslaagde weekend. Wel voor herhaling vatbaar.

Hawkeye & Little Bertha

België

Eindelijk was het zo ver het is vrijdag de 15^e augustus en we gaan naar de Ardennen met de AGV- SHELL. De afgelopen weken werd er regelmatig gesproken, ga je mee? het wordt fantastisch. Het was inderdaad zo, de ontvangst in het hotel, het eten, de banen en de deelnemers.

Vrijdag: de reis verliep voorspoedig en in Marche en Famenne aangekomen hadden ze

de vlaggen uit gestoken, wij dachten dat Dirk en Erik dat hadden geregeld, maar het was feest in het dorp, niet alleen dat de Shell was gearriveerd, maar het was een Belgische feestdag. De vroege (Shell)vogels zaten ons al op te wachten op een zonovergoten terras en de stemming zat er meteen goed in. Iedereen was gearriveerd (helaas was Jan van Braam ziek) dus na een opfrisbeurt konden we aan tafel, daar het welkomstwoord van Erik en een opdracht van

Dirk daarna werd het smullen geblazen.

Zaterdag: we konden uitslapen na het feest van gisteren en na een heerlijk ontbijt zouden we om ongeveer 10.30 uur verzamelen om naar de baan te rijden, maar je kon merken dat de spanning bij een aantal mensen hoog was, het merendeel was al weg. Aangekomen op de baan moesten we in de rij om een buggy te halen

en dat bleek achteraf wel nodig te zijn i.v.m. diepe afdalingen en steile hellingen. Na een paar ballen geslagen en de green uitgeprobeerd te hebben, naar de 1e afslag, daar stonden alle deelnemers te kijken en te genieten van het uitzicht en de mooie afslagen alsof het een PGA tour wedstrijd was met veel applaus en complimenten. Het rijden met de buggy was even wennen, omdat de onze niet altijd deed wat wij wilden en het was afzien i.v.m. de droogte van de baan, die het nodige stof deed opwaaien. Door de baan was het ook genieten, van het uitzicht, de snelle greens en je flightgenoten. (Ton en Gerda). Heel jammer, dat Haris moest afhaken, i.v.m. een pijnlijke schouder. Het eten en de drankjes smaakten ons prima met daarbij de prijsuitreiking van Dirk en de speech van Erik.

Zondag: deze keer niet uitslapen maar de wekker zetten, een vroege starttijd en wat verbaasde ons, het zonnetje was weg, het was zelfs wat fris. Bij de baan aangekomen weer de buggy gehaald en bij de eerste hole was het een file. Nu ook weer een geweldig uitzicht en de aanmoedigingen van de deelnemers. Deze wat open baan vonden wij wat minder dan de baan van zaterdag, maar we hebben ook hier weer genoten en gezellig gespeeld (Rob en Yvonne). Aan alles komt natuurlijk een eind en ook aan dit weekend, wij willen een ieder die met de organisatie betrokken is geweest bedanken voor dit geweldige weekend en wij hopen op een herhaling?

Elly & Willem

Onderwerp	: België Reisje
Uitnodiging	: ruim op tijd verzonden door Dirk, aantrekkelijk geschetst dus meteen geboekt.
Betaling	: even vergeten maar werd daar later op gecorrigeerd
Prijs	: waar voor je geld
Route	: dank zij Erik niet te missen (geen “..” nodig)
Aanrijden	: door het mooie weer was het nog haasten maar op het terras voor het hotel was nog genoeg ruimte
Hotel	: ruime behuizing maar begreep dat het op zolder nog ruimer was
Garage	: voor sommigen een wat krappe bocht!
Drankenforfait	: goede wijn, geen hoofdpijn gehad
Menu	: Franse tekst klopte en smaakte naar meer
Durbuy	: lekker weer; buggy went snel en makkelijk vanwege het hoogte verschil, parcours uitdagend, na 6 holes liet mijn rug het afweten maar mocht ik wel achter het stuur blijven zitten
5 Nations	: minder zonnig met op het laatst een bui, Hole 13 dames lengte 69 meter echter diepte ook zoiets; rug ging beter, chip van 25 meter in de hole, lekkere frieten en witbier
Introducees	: veel gelachen dus moeten we het er nog maar eens over hebben
Terugtocht	: in de regen door Luik en file voor Maastricht maar voor achten thuis
Volgende keer	: Zeker weten! Compliment voor de organisatie

Rob & Yvonne

Ardennen impressie

Een lange reis naar een leuk dorp en mooi hotel. Goed van eten en drinken. Echt een vakantiegevoel zo met die gezellige club golfers. Wat heerlijk toch zo'n buggy. Maar waar kwam al dat stof toch vandaan? Berry, houd toch wat meer afstand! Gezellige flights met Ria/Piet en Paula/Jan. Oh ja, golfen daar kwamen we voor: Twee keer 18 holes is wel intensief maar heeft toch een positief effect op je golfresultaat. Prachtig die eerste afslag van Durbuy hoewel het ravijn van 5-Nations ook indrukwekkend was. Kortom, een heerlijk weekend. Dirk en Erik bedankt voor de organisatie.

Anneke & Berry

Gelezen in de Gazet van Durbuy

Op zaterdag heeft zich een ongeval voorgedaan op de afdaling tussen holes 14 en 15. Het voertuig van de familie K. is ingereden op het voertuig van de familie K. (een andere dus). Er was geen lichamelijk letsel en de materiële schade is niet opgenomen. Het is niet bekend of er sprake was van alcoholgebruik.

Piet & Ria

Golftrip Durbuy – Five Nations

Op 15 augustus jl. was het dan eindelijk zo ver, ook wij gingen voor de eerste keer op stap met de golfclub van AGV Shell voor een golftripje naar Durbuy en de Five Nations golfbaan in de Belgische Ardennen. Gelukkig was de toestand van Gerda d'r vader zo stabiel dat we met een gerust hart op vrijdag gewapend met de uitdraai van de route planner in de auto konden stappen richting Marche en Famenne.

De hele reis verliep voorspoedig tot in de buurt van Famenne waar de route planner plotseling wat verwarring zaaide, waardoor we eerst iets te ver zijn gereden en vervolgens in het dorpje zelf twee keer naar de weg moesten vragen voordat we eindelijk het prachtige hotel Quartin Latin bereikten waar al een groot deel van de groep in een heerlijk zonnetje op het terras op ons zat te wachten. Na het inchecken onze prachtige kamer even bekeken en ons een beetje opgefrist. Daarna natuurlijk snel naar het terras waar we onder het genot van een drankje de eerste ervaringen uitwisselden met onze golfvrienden en vriendinnen. Daarna voor het diner nog even een bezoek gebracht aan een feestelijk aangeklede markt ter gelegenheid van de nationale Belgische feestdag van Maria ter hemelopneming. Rond halfacht was het tijd om aan tafel te gaan voor het diner. Ook daar zat de stemming er meteen goed in met als grote aanjager tafelman Piet Kil, we hebben wat afgelachen, wat ons na alle spanning rondom Gerda d'r vader bijzonder goed heeft gedaan.

De volgende dag was de dag van Durbuy een prachtige golfbaan waar je echt bent aangewezen op een buggy want lopen is voor ons platteland bewoners bijna niet te

doen. Onder een heerlijk zonnetje mochten wij rond half een samen met Elly en Wim Vermey de baan in met als eerste hole de prachtige par 5 met zijn duizelingwekkende afdalingen met de buggy, wat een belevenis. Ook de overige holes trakteerden ons op de ene verrassing na de andere die we thuis op onze thuisbaan

First trip to the Ardennes. First time playing golf with the AGV Shell on a golf course with hills. First time for French-speaking people to speak to me in Dutch (also German in the restaurant). Two inspirational golf courses -indeed not just because of the cold Belgian beer at the 19th hole. It was great fun playing there (and driving a buggy around such exciting terrain) and a real incentive for me to work towards my GVB. *(Censor, is this OK?)* Many thanks to the organizers. A fantastic weekend.

James

Spaarnwoude en Waterland nooit zullen tegenkomen. Al met al een dag om nooit te vergeten en genoeg stof om tijdens het diner 's avonds in het hotel nog even gezellig met elkaar over na te praten. Na een gelukkig zeer goede nachtrust wachtte ons al weer vroeg in de ochtend, de eerste starts waren al om 9:20 uur, ons tweede avontuur op golfbaan de Five Nations. Ook deze baan was een geweldige belevenis, de eerste negen door het bos met opnieuw geweldige hoogte verschillen en duizelingwekkend capriolen met de golfbuggy en de tweede negen een grote glooiende open vlakte met als een van de hoogte punten de korte par 3 op hole 13 van slechts 80 meter lengte en een hoogte verschil van ook 80 meter naar de beneden gelegen green. Helaas vielen er tijdens het rondje een paar spatjes regen maar dat was helemaal niet zo erg want daardoor werd de stof overlast een beetje beperkt waardoor de

voorliggend buggy ook weer eens zonder een geweldige stofwolk was te volgen. Na weer een prachtige golfdag was het wachten op de uitslag, wat drinken en wat eten voordat iedereen langzaam de auto op zocht voor de terug reis naar Nederland.

Na een rit met in Luik o.a. in de stromende regen weer een afslag gemist te hebben waardoor we een klein stukje hebben omgereden bereikte we rond half negen de thuis basis in IJmuiden waar we onder het genot van een bakkie koffie nog lang hebben nagepraat over deze geweldige mooie en zeer geslaagde golftrip waarvoor we de organisatoren vanaf deze plaats hartelijk willen bedanken.

Ton & Gerda

